

Een doos vol kruimels

(The Gingerbread Lady)

Spel in drie bedrijven

door

NEIL SIMON

vertaling

Josephine Soer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN DOOS VOL KRUIMELS - THE GINGERBREAD LADY** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NEIL SIMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1971 by Nancy Enterprises, Inc.
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

(volgens opkomst)

JIMMY PERRY

POLLY

MANUEL

TOBY LANDAU

EVY MEARA

LOU TANNER

EERSTE BEDRIJF

Een ouderwetse flat in New York
Midden-november - namiddag

TWEEDE BEDRIJF

Drie weken later ongeveer 9 uur 's avonds

DERDE BEDRIJF

De volgende morgen

DECOR:

Ouderwetse flat op de derde verdieping, bestaande uit zitkamer, slaapkamer en links de keuken. De kamers zijn aan de grote kant met hoge plafonds. De wanden zijn met hout betimmerd, moet vroeger heel mooi zijn geweest, maar er is overheen geschilderd. In de dertiger en veertiger jaren was dit een fantastische flat. Het meubilair is zeer goed en waarschijnlijk mooi om naar te kijken, maar het is nauwelijks nog te zien. Alles is onderkomen. Er staat een verwaarloosde piano tegen de muur vol met foto's die aan toneel doen denken. Op tafel een stapel post.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat zien we een leren mannenjas over een stoel hangen. Uit de keuken komt het geluid van een kraan die loopt en een man die neuriet. Hij komt op met een vaas verse bloemen. JAMES PERRY is voor in de veertig, beetje gezet en waarschijnlijk homoseksueel. Waarschijnlijk, niet opgelegd pandoer. Flanellen broek en donkerblauwe coltrui. Hij loopt eerst naar het raam en kijkt naar buiten, naar beneden, kennelijk in afwachting van de komst van iemand, dan draait hij zich om en zoekt een plek voor zijn vaas met bloemen. Hij probeert het op de piano, verandert van gedachten en zet de vaas dan maar op de lage tafel. Hij is niet zo erg tevreden over het effect.

JIMMY: Lijkt nergens op. *(de voordeurbel gaat. Hij kijkt zenuwachtig op zijn horloge, loopt naar de deur en vraagt zonder open te doen)* Wie is daar?

STEM: De kruidenier. *(Jimmy maakt de deur open en kijkt woedend naar de loopjongen, een Spanjaard van ± 20 jaar met twee grote papieren zakken met boodschappen in zijn armen)*

JIMMY: Dat heeft óók lang geduurd! Ik dacht al dat jullie op de fles waren...! Zet maar in de keuken als je wilt.

JONGEN *(in de deuropening)*: Woont mevrouw Meara hier?

JIMMY: Ja, mevrouw Meara woont hier. Zet maar in de keuken.

JONGEN *(verroert zich niet)*: Is 14 dollar en 28 cent.

JIMMY: Goed zo. Prima. Gaat op rekening. Zet nou maar in de keuken. *(hij wil weglopen maar merkt dat de jongen geen vin verroert)*

JONGEN: Meneer d'Allessandro zegt dat ik 14 dollar en 28 cent moet hebben.

JIMMY: Nee, je begrijpt het niet. Mevrouw Meara heeft een rekening bij jullie. Re-ke-ning! Weet je wat dat is?

JONGEN *(knikt)*: Jawel, dat is een rekening.

JIMMY: Héél goed. Dat is een rekening en daar zet je het op. Ik woon hier niet. Ik ben een vriend van mevrouw Meara. Zet het maar op haar rekening.

JONGEN: Meneer d'Allessandro zegt tegen mij als ze tegen jou zeggen het is op rekening dan zeg jij het is 14 dollar en 28 cent.

JIMMY: Wil je dat ik meneer d'Allessandro hierover bel? ...Wat is het nummer?

JONGEN: Nummer? Telefoonnummer? Zeven-zes-zes-nog wat, ik weet het niet, ik bel hem nooit... Als u spreken met meneer d'Allessandro hij zeggen u 14 dollar en 28 cent.

JIMMY (*geïrriteerd*): Ik hoef niet bij jullie te bestellen, ik kan ook bij Bohack gaan, als je dát maar weet!

JONGEN: Bohack is een mooie zaak. Mijn neef hij werkt bij Bo-hack. Ze zijn allemaal hetzelfde, ziet u.

JIMMY (*kijkt de jongen kwaad aan*): ... Ik heb geen 14 dollar 28 cent. Ik heb geen geld bij me.

JONGEN: O... geeft niet. Sorry. (*hij draait zich om*)

JIMMY: Waar ga je naar toe?

JONGEN: Terug naar meneer d'Allessandro.

JIMMY: Wacht even. Ik kijk wel. (*haalt portefeuille uit achterzak. De jongen glimlacht tegen hem. Jimmy draait hem de rug toe, zodat de jongen niet in zijn portefeuille kan kijken. Hij haalt er een biljet uit*) Ik heb tien dollar.

JONGEN (*haalt zijn schouders op*): ...Dan laat ik één zak hier.

JIMMY (*kijkt nóg kwaaiër*): Blijf staan. (*loopt naar zijn lammycoat, ziet dat de jongen een paar stappen naar binnen is gekomen*) Verder hoeft niet.

JONGEN: Wat hebben? Ben u bang ik kom binnen ik haal jouw huis leeg? Ik haal niet huis leeg.

JIMMY (*half tegen de jongen, half tegen zichzelf*): Nee, overdag niet, nee. (*haalt boekje van Sociale Zaken uit zijn zak en een paar losse dollarbiljetten. Houdt het boekje in de ene hand en telt het geld terwijl hij terugloopt*) Hoeveel zei je dat het was?

JONGEN: Nog steeds hetzelfde, 14 dollar en 28 cent. (*jongen zet de zakken neer. Jimmy pakt 4 biljetten en geeft ze de jongen, het W.W.-boekje valt per ongeluk op tafel. De jongen pakt het op en kijkt er naar*) O, heb ik ook gehad. Is van de W.W. Bent u loper in de W.W., meneer?

JIMMY (*snaait het boekje terug*): Gaat je geen reet aan. Waar bemoei je je mee? Je hebt je 14 dollar, lazer op.

JONGEN (*houdt zijn hand op*): En 28 cent.

JIMMY (*steekt hand in zijn zak en haalt er wat kleingeld uit. Geeft het muntje voor muntje aan de jongen*): Tien... vijftien, vijfentwintig, zesentwintig, zevenentwintig, achtentwintig cent. (*jongen bekijkt het, knikt instemmend*) ...Zo. Ik geef geen fooi. Ik woon hier niet. Ik geef geen fooien in andermans huis.

JONGEN: Ik wil ook geeneens geen fooi. U hebt geeneens geen baan, ik heb geen zin in fooi van u.

JIMMY: En ik heb geen zin in meelij van jou. Ik vind jou verdomd brutaal voor een loopjongen.

JONGEN: Wat nou, vindt u Spanjaarden niet fijn?

JIMMY: Wie heeft het over Spanjaarden godsamme?! Jij bent de enige

Spanjool die ik strontvervelend vind. En ga nou maar.

JONGEN: Ik weet wat voor jongens u wel fijn vindt, meneer. *(hij maakt het geluid van 2 klapzoeven met gespitste lippen)*

JIMMY: Sodemieter op!! *(de jongen glimlacht en rent naar buiten, doet de deur achter zich dicht. Jimmy doet de deur op de grendel en loopt dan nog steeds razend naar de twee boodschappenzakken toe) ...Ik zou voor geen goud hier willen wonen... (neemt de zakken op en gaat naar de keuken)* Je kan gewoon niks meer zeggen, ze denken meteen dat je aan rassendiscriminatie doet... Gore Mexicaanse hond! *(gaat de keuken in. We horen het geritsel van de papieren zakken. Dan gaat de telefoon. Jimmy komt tevoorschijn met een blik koffie in zijn hand en loopt naar de telefoon)* Hallo?... Nee, ze is er niet, ik verwacht haar elk ogenblik. Met wie spreek ik?... Hoezo? Wat bedoelt u?... Oh!... Maar ik weet zeker dat mevrouw Meara niet de bedoeling heeft gehad om haar telefoonrekening te vergeten, ze is tien weken weggeweest, ze was ziek... U gaat haar toch niet afsnijden, hoop ik? Ze betaalt hem zodra ze thuis is... Al de vierde aanmaning? Lieve hemel... Maar dat geld is helemaal geen punt, ik bedoel het is Evelyn Meara, de zangeres... Dinsdag moet het geld bij u binnen zijn, ja ik zal het zeggen. Dank u wel, erg vriendelijk van u. *(hij hangt op. Tegen de telefoon)* Drie jaar wachten tot je er een hebt maar met weghalen zijn ze er als de kippen bij! *(gaat door met blik open maken. Er wordt gebeld. Jimmy draait zich om en kijkt naar de deur. Hij is doodzenuwachtig, zet het blik koffie op de stoel, veegt zijn handen af aan zijn broek en loopt naar de deur. Roept zonder open te doen)* Wie is daar?

VROUWENSTEM: Wij zijn er. We zijn er. *(Jimmy probeert de deur open te maken maar dat lukt niet, want hij is vergeten dat de knip er op zit. Hij probeert de grendel weg te schuiven maar dat kost hem even moeite)*

JIMMY *(roept)*: Wacht even, ik ben zo verrekte zenuwachtig. *(eindelijk krijgt hij de deur open en TOBY LANDAU komt binnen, een heel mooi vrouwtje van even 40 jaar, Een leeftijd die je haar nooit zou geven. Dat komt omdat ze elke minuut van de dag bezig is om er ook inderdaad zo jong uit te zien. Ze is goed gekleed, ze heeft een heel mooi pak aan. Ze draagt een grote, zware, niet zo erg elegante koffer)* Kijk es... ik sta te trillen als een espenblad.

TOBY *(stapt naar binnen)*: Beklaag je maar niet tegen mij. Ik heb net vanaf Long Island vier uur in een taxi gezeten. Kijk es naar buiten, dan zie je een schatrijke taxichauffeur. *(ze kijkt om zich heen)*

JIMMY: Waar is ze? *(kijkt buiten de deur)* Evy? Waar is Evy?

TOBY: Ze zegt een buurvrouw goeiendag... ik dacht dat jij de flat zou

schoonmaken. Je hebt toch gezegd dat je de flat zou schoonmaken voor Evy?

JIMMY: Ik heb geprobeerd om de meubels anders neer te zetten, maar het leek iedere keer op een stationswachtkamer. Waar is ze? Is het goed met d'r?

TOBY: Ja, maar je schrikt als je haar ziet. Er is dertig pond af.

JIMMY: Jezus nog an toe.

TOBY: Een ding moet me van het hart; een rusthuis voor alcoholisten is het ergste wat er bestaat.

JIMMY: Ik heb nooit gedacht dat ze het vol zou houden. Ik ben op van de zenuwen. Wat zeg ik tegen haar? Wat doe ik als ik tegenover haar sta?

TOBY: Je geeft haar een pakkerd en je zegt dat je stapel op haar bent, maar het allerbelangrijkste is dat je haar vertrouwt.

JIMMY: Ik vermoord haar als ze nog ooit een druppel drinkt... Waar blijft ze nou, godverdomme. *(we horen Evy's stem vlak buiten de deur)*

EVY *(onzichtbaar)*: Ik sta in de hall. Zet je schrap!

JIMMY: Ik zet me schrap. *(Evy komt binnen, in nertsjas, stapeltje boeken in de hand)*

EVY: Alsjeblieft. Fantastisch! Waar of niet?

JIMMY: Grote Jezus, het is niet waar! Wie is dat? Wie is dat fantastische mens?

EVY: Laten we hopen dat ik het ben, anders hebben ze me opgelicht voor zeven en twintig honderd pop.

JIMMY: Mag ik je pakken?

EVY: Dat mag je.

JIMMY *(vliegt haar om de hals en kust haar. Hij bevoelt haar)*: Het is waar. Het is er af. Er zijn dertig pond af. Waar heb je ze gelaten?

EVY: Hoezo, wil jij ze? Ze zitten in de koffer.

JIMMY: Ik ben verbijsterd. 't Is net of ik tegen een vreemde praat. Iemand moet me voorstellen.

TOBY: Jimmy, dit is Evelyn Meara. Weet je nog? Ze zong vroeger in nachtclubs.

JIMMY: Die dikke vrouw? Die altijd zo veel dronk? En die zo'n taal uitsloeg? Nee toch! Dit hier is een leuk mager mens. Als je haar een jurk aantrekt kan je haar overal mee naar toe nemen.

EVY: Ik wil niet overal mee naar toe. Ik wil hier, in mijn eigen flat... O, zalig om weer thuis te zijn. *(ze kijkt rond)* Verrek, het ziet er allemaal heel anders uit als je nuchter bent. Ik dacht dat ik tweemaal zoveel meubels had.

TOBY: Ga je nou zitten? Ze wil niet gaan zitten. In de taxi naar huis heeft ze ook de hele tijd recht op gestaan.

JIMMY: Je zult wel rammelen van de honger. Wanneer heb je voor het laatst gegeten?

EVY: Ik heb een kippenslaaije gehad in juli. Ik heb geen trek.

TOBY: De doktoren hebben me verteld dat ze de beste was van alle patiënten. Zelfs de verpleegsters waren trots op haar.

EVY: 't Is waar. Ik was de beste dronkelap van mijn afdeling... *(ze kijkt naar een bijzettafeltje)* Here Jezus, nou herinner ik het me weer. Ik had er twee zo. De andere heb ik uit het raam gegooid.

JIMMY: Ik wil iets voor je klaarmaken. Laat me een gebakken ei met spek maken en een pot koffie. Ga zitten. Ik ben met vijf minuten terug.

EVY: Ik dacht dat mijn moeder in Ohio zat. Láát me. Ik heb mezelf gemarteld om die dertig pond kwijt te raken.

TOBY: Jimmy schei uit, je maakt Evy zenuwachtig.

JIMMY: Ik maak me zorgen om haar. Als er niet iemand is die het voor haar klaarmaakt, eet ze niet.

EVY: Er is tijd zat om het volgend jaar te eten. Er is niets met me aan de hand. Ik ben thuis. Laat me nou genieten.

JIMMY: Ik hou je niet tegen. *(tegen Toby, zacht)* Denk jij dat het goed is met haar? *(Toby knikt)* Moet ze niets innemen? Pillen of zo?

TOBY: Alleen wat kalmeringstabletten. Ze heeft ze in haar tas.

JIMMY: Maar niks zwaars? Geen paardenmiddel?

TOBY: Alleen een pilletje om in slaap te komen.

EVY *(bij de keukendeur)*: Als de weledelgeleerde doktoren misschien alleen willen zijn, zég het dan, ik kan altijd terug naar Happy Valley... Waar fluisteren jullie over?

JIMMY: We fluisteren niet. We praten zachtjes.

EVY: Jullie waren aan 't fluisteren.

JIMMY: We waren niet aan 't fluisteren. We waren zachtjes aan 't praten.

EVY: Waarom waren jullie zachtjes aan 't praten?

JIMMY: Omdat we niet willen dat jij hoort wat we zeggen...

TOBY: Jimmy maakt zich zorgen om je, dat is het.

EVY: Als hij zich zorgen maakt, laat-ie dat dan hardop doen. Ik heb de pest aan fluisteren. Altijd als er een dokter fluistert in het ziekenhuis, heb je de dag daarna een dooie.

JIMMY: God, sorry hoor, sorry.

EVY: Ik heb tien weken nodig gehad om beter te worden en jij hebt aan vijf minuten genoeg om me gek te maken.

TOBY: Jimmy heeft het niet zo bedoeld, schat.

EVY: Ja, geef hem de schuld! Toe nou! Jij fluisterde net zo goed.

TOBY: Ik moest wel. Hij vroeg iets op een fluistertoon.

JIMMY: Zullen we er over ophouden?

TOBY: Ik ben er niet over begonnen.

EVY: Jezus, het was makkelijker omgaan met de gekken op Long Island.

JIMMY: Het spijt me, Evy. Echt waar. Ik ben bang om iets verkeerd te zeggen. Ik weet mijn houding niet tegenover iemand die net vijf minuten terug is van een ontwenningsskuur.

EVY: Doe gewoon. Net als altijd.

JIMMY: Dit IS gewoon, net als altijd.

EVY: O ja? Nou, misschien is dat dan wel de reden dat ik aan de drank ben geraakt.

TOBY: Leuk hoor. God, wat een enige thuiskomst.

EVY (*trekt een beetje bij*): Ach... ik bedoel het niet zo rot... ik denk dat ik een beetje nerveus ben... Je moet het je niet aantrekken. Jimmy, weet je waar ik naar snak op dit ogenblik? Een gebakken ei met spek en een pot koffie.

JIMMY: Méén je dat nou?

EVY: Ik heb er elke nacht van gedroomd. Eerst droomde ik van seks, toen van gebakken ei met spek.

JIMMY: Ik ga dat ei bakken. De rest kan ik niet voor je regelen. (*af naar de keuken*)

TOBY (*kijkt naar zichzelf in de spiegel*): Wat kan ik doen, Evy?

EVY: Uitscheiden met dat kijken naar jezelf en me een sigaret geven.

TOBY: Je bent zenuwachtig, hè?

EVY: Ik had zo de pest aan die inrichting, dat ik lucifers opspaarde om de boel in brand te steken. Het was godverdomme een gevangenis, ik heb er geen ander woord voor. Maar toen ik weg kon, was ik bang om te gaan... ik voelde me er ineens zo lekker thuis... Mag ik nou alsjeblieft mijn sigaret?

TOBY: Je hebt bijna een heel pakje op sinds je vertrek uit het ziekenhuis. Weet je zeker, dat je toestemming hebt om te roken?

EVY: Als je je rekening eenmaal betaald hebt en vertrokken bent zal het ze een zorg zijn, al word je verkracht door een tuinkabouter. (*ze neemt een sigaret en rookt*) Ik dacht dat ik duizenden dingen te doen zou hebben als ik eenmaal thuis was. Nou ben ik er, misschien zes minuten en ik verveel me rot.

TOBY: Je hebt even tijd nodig, Evy. Daarna begin je je leven helemaal opnieuw en je wordt een zéér mooi en éinig mens, net als ik.

EVY: Wat is dat? Wat smeer je daar voor spul op je gezicht?

TOBY: Dat is spul om je huid te beschermen. Kijk hoe glad mijn huid is. Jij hebt toch zeker nooit vergrote poriën in mijn gezicht gezien?

EVY: Ik heb nog nooit jouw gezicht gezien... Wie ben je eigenlijk?

TOBY: Een vrouw moet altijd zo mooi mogelijk zijn. Dat is haar

vrouwelijke plicht. Ik ben gek op mijn eigen smoeltje, jij ook niet?

EVY: Ja hoor, je bent beeldschoon. Als jij een kale kop kreeg en al je tanden vielen op de grond, dan zag je er nog beeldig uit. Hou toch es op over jezelf.

TOBY: Kan ik niet. Erg hè? Het is een obsessie.

EVY: Je doet me denken aan dat krankzinnige mens in de kamer naast me. Die zette elke avond krulspelden in haar wimpers. Ze dacht dat alle doktoren verliefd op haar waren. Een zatladder van zeven en tachtig.

TOBY: Wat een zoet verhaal. Ben je van plan om daar te blijven zitten? Moet je niet uitpakken of zo?

EVY: Wat uitpakken? Een pyjama en een fles wonderolie voor het vlotte afgaan? Ik ga trouwens nooit meer die slaapkamer in. Daar heb ik mijn halve leven verpest, de tweede helft doet ik het rustig aan.

TOBY: Dat begrijp ik. Maar hoe kom je dan in de badkamer?

EVY: Via het dak en langs de waterleiding weer naar beneden. Maak jij je nou maar druk over je gezicht, wil je?

TOBY: Ik maak me over alle twee druk. Ik wou dat ik bij je kon blijven vanavond.

EVY: Nou, waarom blijf je dan niet bij me vanavond?

TOBY: Ik moet naar Martin in de Pavilon. We hebben daar een zakendiner; ik hou de klant aangenaam bezig.

EVY: Mooie vriendin ben jij.

TOBY: Hè, zeg dat nou niet zo. Ik ben een fantastische vriendin. En gevoelig ben ik ook. Je wilt me toch geen verdriet doen?

EVY: Niet gaan mokken. Dan komen er barsten in je make-up en jij zit met een lawine op je gezicht.

TOBY: Maar Jimmy kan vanavond toch bij je blijven.

JIMMY (*steekt hoofd door keukenraam*): Jimmy heeft een auditie om kwart voor zes.

TOBY: Je hebt gezegd dat je vrij bent vanavond.

JIMMY: Was ik ook, maar toen kwam die auditie op de proppen. Ik moet toch eten?

TOBY: Kan je het niet afzeggen? Voor Evy?

JIMMY: Nog niet voor Paul Newman.

TOBY: O god, Evy, wat spijt me dat nou. Wat ga je doen vanavond?

EVY: Ik zet de T.V. aan en ik ga spiernaakt voor de omroeper staan. Wat moet ik nou verdomme in mijn dooie eentje?

TOBY: Je zou Polly kunnen bellen. Ze zal nu wel thuis zijn van school.

EVY: Ik heb me nog niet ingesteld op een weerzien met mijn dochter, je wordt bedankt. Weet je waar ik zin in heb? Om mijn biezen te pakken en te maken dat ik hier weg komt.

TOBY: Waarom verhuis je dan niet?

EVY: Stompie, omdat ik hier maar 120 dollar betaal voor drie kamers en een kabinetje. Ik heb het in onderhuur van Mary Todd Lincoln.

TOBY: Je kan toch wat lenen van Marty en mij totdat je weer werk hebt.

EVY: Werk? Zingen in een nachtclub? Mijn laatste baan was twee jaar geleden in Pittsburgh. Ik heb die mensen een record bezorgd. Zeventien keer van mijn barkruk gelazerd in één show; nou jij dan ik.

TOBY: Ja, dat verhaal ken ik. Ik wil het niet meer horen.

EVY: Ik deelde de kleedkamer met een meissie van het variété dat ook een nummer had. Ze viel op me. Ik geloof dat wij sámen ook nog een nummer hebben gemaakt, maar hoe weet ik niet meer...

TOBY: Je hoeft niet in nachtclubs te zingen. Er is toch ook nog televisie en Martin kent mensen uit het reclamevak. Jij speelt de kat in een spotje van de knabbel-mispoes en je bent binnen... Ik moet gaan.

EVY: Nou al?

TOBY: Ja, jammer genoeg. Marty wacht op me.

EVY: Je laat me gewoon zakken. Ik dacht dat jij hier zou blijven om samen met mij oud te worden.

TOBY: Doe niet zo gek. Ik wor' nooit oud... Als je echt wanhopig bent, ga ik niet.

EVY: Heb je mij ooit niet wanhopig gezien?

TOBY: Nee, nooit. Als je me nodig hebt ben ik bij Martin op kantoor en daarna in de Pavillon. Zal ik iets voor je laten komen?

EVY: Wat zou je zeggen van de oberkelner?

TOBY: Armand? Die valt niet op vrouwen.

JIMMY (*komt binnen met dienblad*): Stuur 'm toch maar; we vinden wel iets voor hem.

TOBY: Evy, het was een van de mooiste dagen van mijn leven.

EVY: Toby, als jij me niet was komen ophalen...

TOBY: Ik zei het toch al? Het is mijn gewoonte om donderdags voor dag en dauw op Long Island te zijn. Vertel me nog één keer hoe beeldschoon ik ben.

EVY: Helena van Troye is niet waard dat ze jouw poeierdoos draagt.

TOBY: Evelyn, ik neem het aan. Verdomd als 't niet waar is. Ik bel je uit het restaurant. (*loopt naar de deur, staat stil*) Zeg... zeg het nog één keer.

EVY: Wat moet ik zeggen?

TOBY: Wat je me beloofd hebt in de taxi.

EVY: ...Ik zal een grote meid zijn. Voor altijd en eeuwig.

TOBY: Hè gètverdemme, ik ga huilen; mijn make-up naar de bliksem. (*gaat snel af en Evy draait zich om naar Jimmy*)

JIMMY: Broodmager mispunt, wat ben ik trots op je.

EVY: Heb je me daarom in geen tien weken opgezocht?

JIMMY: Ik kan niet tegen ziekenhuizen, dat weet je. Ik val van mijn stokje in ziekenhuizen. Als ik ooit overreden wordt op straat dan roep ik 'Breng me naar de drogist', maar nooit 'Breng me naar een ziekenhuis'.

EVY: Het was geen ziekenhuis. Het is een sanatorium voor dronkaards.

JIMMY: Ze hebben vast witte schoenen en wattenballen, en dan ben ik al geweest. *(geeft haar een kop koffie)* Heb ik je niet bijna elke dag gebeld? Heb ik je geen boekjes gestuurd?

EVY: Ja, koningin Alexandra en haar hemofiele zoon zeker. Had me liever een handleiding over seks gestuurd, zeikerd!

JIMMY: Ik heb spijt dat ik zo aardig voor je ben geweest. Volgende keer stuur ik je alleen een kaartje met 'beterschap' er op.

EVY: Hoeveel krijg je van me voor de boodschappen?

JIMMY: Ik kreeg ze cadeau. Ik heb het aangelegd met de loopjongen.

EVY: Volgende keer doe ik de deur open. Kom op met die rekening.

JIMMY: Doe niet zo gek. Ik heb toch geen geld?

EVY: Je hebt net in een show gestaan.

JIMMY: Dat was in oktober en we hebben twee voorstellingen gegeven. Toen werd de zaak verboden door de politie. En vraag me niet wat ik daar in mijn blote kont op het toneel stond te doen samen met nog zes anderen.

EVY: Was het iets seksueels?

JIMMY: Ik zou het niet weten, ik had mijn ogen dicht... Dat is godverdomme de laatste keer geweest dat ik mijn kleren uittrek in het openbaar. Niet alleen dat ik sindsdien geen werk meer heb gekregen, maar het lukt me geeneens meer om een aardig persoon te versieren. Weet jij wat ik gedaan heb om in leven te blijven? God is mijn getuige, ik heb plee-deksel-hoezen van slangenhuid verkocht in een warenhuis, ik zwéér het, op het hoofd van mijn moeder.

EVY *(kijkt uit het raam)*: Ik zie geen mannen op straat, kleine jongetjes, schandknappen, hippies, maar mannen, ho maar.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto